

prevedený bol súpis na rok 1928 až v r. 1929, avšak dľa predpisov má sa popis previesť v XI. mesiaci predchádzajúceho roku, z čoho je zrejmé, že popis dľa predpisu prevedený nebol, — a pokiaľ ide o predpoklad prevedený sub 2. preto, že dľa deníku zaplatil zamestnávateľ poistný príspevok za sť-ľa až dňa 2. augusta 1929, tedy viac ako rok po predpísanej lehote.

Sť-ľ brojac vo sťažnosti proti týmto dôvodom napadnutého rozhodnutia vytýka, že žal. úrad nesprávne a mylne zistil, že k uznaniu nároku na úrazovú podporu zákonom vyžadované vyšeuvedené dva predpoklady neboly v danom prípade splnené; pokiaľ ide o predpoklad svrchu sub 2. uvedený, vytýka sťažnosť, že žal. úrad neprávom zistil, že tento predpoklad nebol tu splnený vraj preto, lebo že na poistenke vzťahujúcej sa na zaplataenie príspevku není uvedené dátum, a že preto táto poistenka pri riešení daného sporu nemá významu; sťažnosť dovodzuje, že poistenku tu vydal adm. úrad a že tak za nedostatky tej je zodpovedný úrad zmienenej poisťovne túto poistenku vystavivši, že nelžä ale z toho vyvodiť v neprospech sť-ľa žiadon záver.

Avšak túto namietku sťažnosti uznal nss ako odporujúcu obsahu napadnutého rozhodnutia bezdôvodnou, pretože, ako je to patrné z dotyčnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, žal. úrad nezistil ten fakt, že príspevok bol zaplatený až 2. augusta 1929, tedy dávno po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, v základe nejakej poistenky, ale zistil tento skutok z dotyčného deníka. Že by ale podľa dôkazu tohoto deníka onen príspevok nebol býval zaplatený až dňa 2. augusta 1929 a tedy dávno po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, resp. že by z onej poistenky, ktorej sa vo správnom pokračovaní čo dôkazu dovoľával zamestnávateľ sť-ľov, bolo lzä bezpečne zistiť, že príspevok ten bol zaplatený ešte v lehote zákonom stanovenej, sťažnosť netvrdí (§ 18 zák. o ss.). Za tohoto stavu veci musí nss vychádzať z toho, že žal. úrad právom vyslovil, že v danom prípade není splnený zákonom vyžadovaný a svrchu sub 2. uvedený predpoklad pre uznanie sť-ľovho nároku na úrazovú podporu.

Vtedy ale nemusel sa nss zaoberať v danom prípade riešením otázky, zda bol tu splnený i zákonný predpoklad svrchu sub 1. uvedený, — ako to sťažnosť tvrdí —, pretože i v prípade, že by súd dospel k záveru, že predpoklad svrchu sub 1. uvedený bol tu splnený, nemohlo by to viesť k výsledku sťažnosťou zamýšlanému, t. j. k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, keďže, ako to ide na javo z horejších úvah, ten záver žal. úradu, že sť-ľovi neprislúcha nárok na úrazovú podporu, zostáva oprený už o to, že z pomedzi dvoch svrchu uvedených predpokladov, ktoré oba musia byť splnené pri priznaní onoho nároku, jeden, t. j. predpoklad uvedený svrchu sub 2., splnený nie je.

Č. 11.401.

Poistení nemocenské, invalidné a starobné: Pojem »nabytie závodu« podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb.

(Nález zo dňa 5. septembra 1934 č. 16.510.)

Prejudikatura: Boh. A 8272/29, 8583/30.

Vec: Salamon R. v K. proti zemskému úradu v Bratislave o nemocenské, invalidné a starobné poistné.

Výrok: Sťažnosť sa zamietá pre bezdôvodnosť.

Dôvody: Platobným výmerom de dato v Komárne dňa 14. mája 1930 zaviazala »Novozámecká okresná nemocenská poisťovňa so sídlom v Komárne« sť-ľa ako ručiteľa podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb. k zaplateniu nemocenského, invalidného a starobného poistného a prísil. v úhrnej čiastke 1.245 Kč za jeho predchodcu v závode Vojtecha F.

Odvolanie do tohoto výmeru sť-ľom podané bolo rozhodnutím okr. úradu v Komárne zo dňa 18. novembra 1930 zamietnuté, avšak čiastka, k zaplateniu ktorej bol sť-ľ zaviazaný, bola snižená — po odpočítaní úrokov zo zameškania a poštovných útrat v čiastke 31 Kč 80 h — na 1.213 Kč 20 h.

Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad sť-ľovo odvolanie do rozhodnutia okr. úradu.

O sťažnosti do rozhodnutia žal. úradu uvažoval nss takto:

Žal. úrad vyslovil v napadnutom rozhodnutí ručebnú povinnosť sť-ľovu podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb. za nemocenské, invalidné a starobné poistné, predpísané Vojtechovi F., mlynárovi v K. Tento svoj výrok oprel žal. úrad po stránke skutkovej o skutočnosť, že sť-ľ, ktorý svoj mlyn v K. prenajal Vojtechovi F., prevzal dňa 1. októbra 1929 provoz tohoto mlyna po Vojtechovi F. Z tejto skutočnosti žal. úrad vyvodil ten právny záver, že sť-ľ nabyt mlynárskeho závodu po Vojtechovi F. a že preto je podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb. daný predpoklad pre ručebnú povinnosť sť-ľovú za zmienené poistné Vojtechom F. nezaplatené.

Sťažnosť vytýka nezákonnosť napadnutému rozhodnutiu preto, že bolo ono vydané v základe nesprávneho výkladu ustanovenia § 171 zák. č. 221/1924 Sb., resp. nesprávnym použitím ustanovení tohoto §u na daný prípad preto, lebo že vraj sť-ľa nelzá považovať za nabyvateľa mlynárskeho závodu Vojtecha F., pretože vtedy, keď Vojtech F. čo nájomca mlyna sť-ľovho zanechal ešte pred skončením nájomnej doby predmet prenájmu tvoriaci mlyn sť-ľov, sť-ľ prevzal tento svoj mlyn do vlastného provozu po Vojtechovi F. a preto nie je sť-ľ právnym nástupcom Vojtecha F.

Túto námietku sťažnosti uznal však nss bezdôvodnou z týchto úvah:

V § 171 zák. č. 221/1924 Sb. sa stanoví: »Kto nabyt závodu, ručí za poistné, ktoré mal platiť predchodca, za dobu najvýš osemnásť mesiacov odo dňa nabytia späť počítane, a to peniazom, ktorý mu k tomuto dňu bol nemocenskou poisťovňou ako nedoplatok vykázaný. Ručenie podľa práva občianskeho neni týmto ustanovením dotčené.«

Predmetom sporu v danom prípade je výklad ustanovenia § 171 zák. č. 221/1924 Sb., zejména ako sa má rozumeť tomu obratu v tejto norme uvedenému »kto nabyt závodu«, resp. »nabytie závodu«. Slová »nabytie závodu«, ako ich užíva § 171 cit. zák., neznamenajú, ako nss vyložil tie už v nál. Boh. A 8583/30, nič iného, nežli akýmkoľvek spôsobom nastúpiť v predchodcovú hospodársku činnosť výdelečnú na vlastný účet a nebezpečie. Pri tom existencia priameho právneho pomeru, priame nástupníctvo, medzi nabyvateľom závodu a jeho predchodcom neni zá-

konným predpokladom ručebnej povinnosti nabývateľa za poistné podľa § 171 cit. zák. (srov. nál. Boh. A 8272/29).

Vychádza-li tedy sťažnosť z právneho názoru, že nie je tu daný predpoklad pre ručebnú povinnosť sť-ľovú podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb. preto, že sť-ľ nenabyl mlynárskeho závodu od svojho pachtiera, lebo závod tento náležal vlastníckym právom sť-ľovi, keďže išlo o mlyn vlastníctvo sť-ľovo tvoriaci, a že z príčiny tej nelzá tu hovoriť o tom, že sť-ľ čo prenajímateľ bol právnym nástupcom Vojtecha F. čo svojho nájomcu, je toto stanovisko sťažnosti právne mylné. Podľa svrchu cit. normy je totiž nerozhodné, komu náleží vlastnícke právo realit, v ktorom sa oný závod provozuje, ale je rozhodné nabytie samého závodu, t. j. nastúpenie akýmkoľvek spôsobom v predchodcovú hospodársku činnosť výdelečnú na vlastný účet a nebezpečie. Keďže sť-ľ soznal tak vo správnom pokračovaní, a soznáva to i vo svojej sťažnosti na tento súd, že v jeho vlastnom mlyne Vojtechom F. provozovaný mlynársky závod prevzal po Vojtechovi F. do vlastného provozu, čomu nelzá ináč rozumeť len, že nastúpil v hospodársku výdelečnú činnosť F.-ovú na vlastný účet a nebezpečie, neprávom tvrdí tedy sť-ľ, že neide tu o nabytie závodu v smysle § 171 zák. č. 221/1924 Sb.

Neprávom sa dovoľáva sť-ľ vo svojej sťažnosti k opore svojho svrchu uvedeného stanoviska i ustanovenia § 172 zák. č. 221/1924 Sb., podľa ktorej normy vraj nariadením môže byť stanovené pre určité druhy závodov a podnikov, že i »nájomca« ručí za poistné nezaplatené »prenajímateľom«, z čoho vraj a contrario plynie, že »prenajímateľ« nikdy nemôže ručiť za poistné nezaplatené nájomcom. Sť-ľ ale mylne reprodukuje vo svojej sťažnosti ustanovenia tohoto §u, pretože to znie: »Nariadením môže byť stanovené pre určité druhy závodov alebo podnikov, že i prenajímateľ ručí za poistné nezaplatené nájomcom podľa § 171.« Predpis tento však neztráca významu horejším výkladom § 171. Tento predpis bude jediným titulom ručebného záväzku prenajímateľa, ktorý závodu nenabyl, tedy zejména za trvania nájomného (pachtovného) pomeru, pri zrušení závodu súčasne so skončením nájmu (pachtu) a pod., (o ktoré prípady však v danom spore neide). Poukaz na § 171 znamená len, že i v prípade § 172 platia bližšie modalities ručenia v § 171 uvedené, tedy ustanovenia o dobe ručenia, o výkazu nedoplatku a o zachovaní ručenia dľa civilného práva (srov. nál. Boh. A 8583/30).

Vyslovil-li tedy žal. úrad v napadnutom rozhodnutí, že v danom prípade stíha sť-ľa ručebná povinnosť podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb., jednal v shode so zákonom.

Č. 11.402.

Řízení správní: * Vládní nařízení č. 8/1928 Sb. o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení) nabylo vzhledem k zákonu č. 92/1928 Sb. v zemi České a Moravsko-slezské účinnosti dnem 1. prosince 1928.

(Nález ze dne 5. září 1934 č. 16.682.)

V ě c: Obec Ž. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.